

Bilag 3.

Til det af Landstinget nedsatte Udvalg angaaende Forslag til Lov om statsanerkendte Sygekasser, fremsat i Landstinget 6. Oktober 1914.

Dansk Kvindesamfund tillod sig i April 1914 ærbødigst at henstille til det af det daværende Landsting nedsatte Udvalg angaaende Lov om statsanerkendte Sygekasser, at Regeringsforslagets § 23 maatte blive ændret saaledes, at det blev paalagt Sygekasserne som en Pligt i Barseltilfælde at yde deres kvindelige Medlemmer en bestemt fastsat, daglig Pengehjælp, og vi tillader os overfor det af det nuværende Landsting nedsatte ærede Udvalg paa ny at fremsætte vort tidligere indgivne Udkast til Ændring af ovennævnte Paragraf:

„I Barseltilfælde skal Sygekassen yde det paagældende kvindelige Medlem en Hjælp af 2 Kr. pr. Dag, saa længe Sengelejet varer, indtil 10 Dage efter Nedkomsten, medmindre hun er berettiget til Barselhjælp ifølge Lov af 11. April 1901 om Arbejde i Fabrikker og dermed ligestillede Virksomheder (§ 18). Efter de 10 Dages Forløb har hun ved tilstødende Sygdom Krav paa den sædvanlige Sygehjælp.“

Motivering: Da et Barselleje af 10 Dages Varighed selv under normale Forhold anses af Lægerne for absolut nødvendigt, og en Afbrydelse af et saadant Leje kan medføre Fare for Barselkvindens Liv og Helbred, mener vi, at Barsellejet bør betragtes som et Sygeleje, og det forekommer os derfor af paatrængende Nødvendighed, at der i Loven om statsanerkendte Sygekasser indføres Bestemmelser, som sikrer enhver sygeforsikret Barselkvinde den Hjælp, uden hvilken Lægens Paabud om et 10 Dages Sengeleje i mange Tilfælde faktisk vil være uden Betydning, eftersom vedkommende Kvinde tvinges til at afbryde Barsellejet, fordi hun enten ikke kan sikre sit Hjem den nødvendige Pasning eller ikke kan undvære sin Arbejdsfortjeneste.

Allerede Loven af 11. April 1901 om Arbejde i Fabrikker og dermed ligestillede Virksomheder indeholder i sin § 17 Bestemmelser, som anerkender Nødvendigheden af, at Barselkvinden under sig en tilstrækkelig Hvile efter Nedkomsten, og indrømmer hende Adgang til Erstatning for det dermed forbundne Tab; det forekommer os derfor uretfærdigt, at den sygeforsikrede Barselkvinde, som ikke omfattes af Fabrikloven, maa undvære en lignende Støtte.

En Del af de forøgede Udgifter, som nærværende Ændringsforslag vil forvolde Sygekasserne, ydes allerede af adskillige Sygekasser ad Frivillighedens Vej i Henhold til den nugældende Lovs § 21 (Regeringsforslagets § 23), og vi formener, at Merudgiften i mange Tilfælde vil udlignes af den Hjælp, der nu ydes som almindelig Syge-